

## **Η Τουρκική Εθνική Στρατηγική, οι επιδιώξεις και οι κίνδυνοι για την Ελλάδα**

Γράφει ο: Ιωάννης Θ. Μπαλτζώης \*

Την τελευταία δεκαετία, αλλά ιδιαιτέρως μετά το «πραξικόπημα» του 2016, διαπιστώνουμε ότι η Τουρκία ευρίσκεται σε μια πορεία ευρείας πολιτειακής, πολιτικής μεταρρύθμισης στην βάση παλαιών και νέων ιδεολογικοπολιτικών αντιλήψεων και στερεοτύπων, με ολιγαρχικά χαρακτηριστικά. Τελικά με το τελευταίο δημοψήφισμα και τις εκλογές ο Ερντογάν πέτυχε τον σκοπό του να εγκαθιδρύσει ένα προσωποπαγές καθεστώς διακυβέρνησης, μια «νομιμοφανή δικτατορία», όπου ως νέος Λουδοβίκος ΙΔ, θα μπορεί πλέον και αυτός να λέει «Το Κράτος είμαι Εγώ». Το σύστημα αυτό σύμφωνα με υποστηρικτές του θα περάσει στην πολιτική επιστήμη και στην βιβλιογραφία της πολιτικής ιστορίας ως «Ερντογανισμός» (Μηνάγιας, «Τουρκία, Αναθεωρητισμός και Συγκρούσεις», Λειμών,2019).

### **Θεσμική Κατάρρευση**

Στην πραγματικότητα, όπως θεωρούν πολλοί τουρκικοί κύκλοι, που διακρίνονται για την ελεύθερη σκέψη τους, η Τουρκία βιώνει μια σοβαρή θεσμική κατάρρευση, που εστιάζεται σε δύο θεωρίες, που η μία επικαλύπτει την άλλη: **την θεωρία της «Μεγάλης Αθλιότητας» και την θεωρία της «Πολιορκίας του Κράτους»**. Σύμφωνα με την θεωρία της «Μεγάλης Αθλιότητας», η κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, που επιβλήθηκε μετά το πραξικόπημα της 15/6/16 κατά των Γκιουλενιστών και παρατάθηκε μέχρι το 2018, επεκτάθηκε και σε άλλους αντιπάλους του Ερντογάν, με στόχο την επιβολή από τον κρατικό μηχανισμό μιας

κατάστασης, όπου όλες οι ανεξάρτητες και ελεύθερες σκέψεις θα ασφυκτιούν από τα ιδεολογικοπολιτικά στερεότυπα που επέβαλε ο Τούρκος πρόεδρος. Η δεύτερη θεωρία της «Πολιορκίας του Κράτους», αναφέρει τις εξελίξεις που ακολούθησαν το πραξικόπημα. Αποπομπή των Γκιουλενιστών από τις θέσεις που αυτοί κατείχαν στον κρατικό μηχανισμό, με κατηγορίες και φυλακίσεις των και κατάληψη αυτών από ανθρώπους πιστούς στον Ερντογάν. Έτσι πραγματοποιήθηκε μια ταχεία και ευρεία «ανακατάληψη» της δικαιοσύνης, καθώς και των φορέων Άμυνας, Ασφάλειας και Πληροφοριών. Μάλιστα τα άτομα που τοποθετήθηκαν στις θέσεις αυτές θεωρούνται ως ευρασιατιστές, ακραίοι εθνικιστές, καθώς και κάποιες ομάδες του παλαιού βαθέως κράτους. Σε χαμηλότερα στελέχη, δεν τέθηκε, ως βασικό κριτήριο η αξιολόγηση βάσει αντικειμενικών προσόντων, αλλά οι συστατικές επιστολές, από τον κομματικό μηχανισμό, πρωτίστως του κόμματος του Ερντογάν (AKP) και δευτερευόντως του Εθνικιστικού κόμματος των Γκρίζων Λύκων (MHP). (X. Μηνάγια, «Τουρκία, Αναθεωρητισμός και Συγκρούσεις», Λειμών, 2019). Έτσι αλώθηκε πλήρως ο κρατικός μηχανισμός από «πραιτοριανούς» του Ερντογάν και των κομμάτων AKP και MHP.

Κυρίαρχος πλέον ολοκλήρου του πολιτικού και θεσμικού συστήματος ο πρόεδρος Ερντογάν και μετά τις αλλαγές του Συντάγματος που πέτυχε με δημοψήφισμα, μπορεί πλέον να κυβερνά με προεδρικά διατάγματα, αγνοώντας την Βουλή σαν ένας σύγχρονος Βασιλιάς Ήλιος της Τουρκίας. Λειτουργούσε ο Λουδοβίκος ΙΔ, ως ο απόλυτος μονάρχης και δεν του ξέφευγε τίποτα, από την εθνική θρησκεία μέχρι και τη συντήρηση των δέντρων!! Θέσπισε νέους νόμους, εξαπέλυσε πολέμους, όρισε νέα πλαίσια στην τέχνη και τη λογοτεχνία, όλα με σκοπό να προβληθεί ο ίδιος. «Το κυρίαρχο πάθος μου είναι σίγουρα η αγάπη μου για τη δόξα», παραδέχτηκε κάποτε. Εδώ οι απόψεις των δύο, ταυτίζονται

πλήρως. Και ο Ερντογάν έχει πάθος και σκοπό να γίνει ο νέος Ατατούρκ (πατέρας των Τούρκων), μεγαλύτερος του πρώτου, του Μουσταφά Κεμάλ, ιδρυτή της σύγχρονης Τουρκίας.

### **Τουρκικές Γεωστρατηγικές Επιδιώξεις.**

Η εξωτερική πολιτική της Τουρκίας βασίζεται στην Γεωπολιτική αντίληψη του 19ου αιώνα περί ΖΩΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ (LEBENSRAUM), που υιοθέτησαν οι Ναζί καθόσον υπάρχει ιδιαίτερη ιδεολογική σχέση των Ναζί (Χίτλερ) και του Μουσταφά Κεμάλ. Δηλαδή μια Μεγάλη Δύναμη χρειάζεται Ζωτικό Χώρο για να αναπνεύσει. Και ποιοι εμποδίζουν την υλοποίηση του εν λόγω τουρκικού σχεδιασμού; Μα δύο λαοί, οι Έλληνες και οι Κούρδοι. Έτσι η θεωρία του Lebensraum, συνδυαζόμενη με την μεγαλοϊδεατική νεοοθωμανική αντίληψη της αναδυόμενης αυτοκρατορίας, η Τουρκία καθίσταται μια αναθεωρητική, επιθετική και άκρως επικίνδυνη ταραχοποιός χώρα, ένα κράτος πειρατής, που ακόμη δεν έχει υποστεί τις προβλεπόμενες κυρώσεις από την διεθνή κοινότητα.

Η ιδεολογική σχέση Νεοτούρκων και Μουσταφά Κεμάλ, με την Ναζιστική ιδεολογία και τον θαυμασμό του ιδίου του Αδόλφου Χίτλερ προς τον Ατατούρκ, αποκαλύπτεται λεπτομερώς στο βιβλίο του Βρετανού καθηγητή Dr Stefan Ihrig με τίτλο: «Ατατούρκ και Ναζί. Δάσκαλος και μαθητής στην εφαρμογή του ολοκληρωτισμού».

Εδώ να αναφερθούμε και σε μια σημαντική ομοιότητα στον τρόπο που τα δύο έθνη αντιμετωπίζουν ενοχλητικές για την ολοκληρωτική τους ιδεολογία, άλλα έθνη ή μειονότητες εντός και εκτός της εδαφικής τους επικράτειας. Μόνο δύο κράτη έχουν διαπράξει γενοκτονίες λαών

στην Ευρώπη τον 20<sup>ο</sup> αιώνα. Η Γερμανία και η Τουρκία. Η Γερμανία διέπραξε την πρώτη γενοκτονία, στην Γερμανική Νοτιοδυτική Αφρική, σημερινή Ναμίμπια, όπου η Γερμανία του Κάιζερ το 1904-7, σχεδόν εξαφάνισε τις δύο φυλές της περιοχής τους Χερέρο και Νάμα, εξολοθρεύοντας το 80% αυτών. (I. Μπαλτζώης, <https://www.militaire.gr/to-aoystvits-tis-afrikis-i-agnosti-genoktonia-ton-germanon/>). Ακολούθησε την δεκαετία του 1910, η γενοκτονία των Αρμενίων και κατόπιν των Ελλήνων Ποντίων και Ασσυρίων από τους Τούρκους με τα εγκληματικά Συντάγματα «Χαμιδιέ», που είχε δημιουργήσει ο αιμοσταγής Σουλτάνος Αμπντούλ Χαμίτ, μιμούμενοι το παράδειγμα των Γερμανών στην Ναμίμπια. Στη συνέχεια ο Χίτλερ, μιμήθηκε τον ηγέτη που θαύμαζε, τον Μουσταφά Κεμάλ και οργάνωσε το Ολοκαύτωμα των Εβραίων. Και τέλος η σύγχρονη Τουρκία να εφαρμόζει εθνικά καθαρή στους Έλληνες της Πόλης, αλλά και γενοκτονία κατά των Κούρδων, ισοπεδώνοντας και αφανίζοντας χιλιάδες κουρδικά χωριά στην ΝΑ Τουρκία, σε ένα πολυετή πόλεμο φθοράς που διεξάγεται, όπως και σήμερα στην Συρία που έχει εισβάλλει, προκαλώντας εθνικά καθαρή, στην περιοχή Γιαραμπλούς, το Κουρδικό καντόνι του Αφρίν και στην περιοχή Ανατολικά του Ευφράτη στην Βόρεια Συρία στην περιοχή που έχουν διακηρύξει ως «Ζώνη Ασφαλείας», από τους «τρομοκράτες» των Κούρδων της Συρίας, του YPG.

Τις τελευταίες δεκαετίες, οι γεωστρατηγικές επιδιώξεις της τουρκικής πολιτικής έχουν διαμορφωθεί από έναν συνδυασμό δογμάτων και ιδεολογημάτων που προσδέθηκαν στο τουρκικό Lebensraum. Έτσι, στην μεγαλοϊδεατική νεοοθωμανική αντίληψη της αναδυόμενης αυτοκρατορίας, προστέθηκε η θεωρία του εθνικού όρκου (Misaak i Milli) του Μουσταφά Κεμάλ (Εθνοσυνέλευση Ερζερούμ, 1920), η Εθνική Θέαση (Milli Gorus) του Ερμπακάν και το Δόγμα Νταβούτογλου, περί

Νέο-Οθωμανισμού, που περιγράφεται αναλυτικά στο βιβλίο του «Το Στρατηγικό Βάθος», που έχει ενστερνισθεί πλήρως ο Ταγίπ Ερντογάν. Έτσι ως συνέχεια των ανωτέρω εμφανίστηκε πρόσφατα (στην πραγματικότητα από το 2012, όταν έκαναν την εμφάνισή των οι πρώτοι χάρτες, αλλά δεν δώσαμε σημασία), η σύγχρονη εκδοχή του Εθνικού Όρκου, η περίφημη Γαλάζια Πατρίδα (Mavi Vatan). Η καινοφανής αυτή θεωρία, πέραν από κάθε έννοια Διεθνούς Δικαίου, εμπεριέχει τις σύγχρονες τουρκικές μαξιμαλιστικές νέο-Οθωμανικές ονειρώξεις και αποτελεί την γεωστρατηγική αντίληψη και πολιτική της Τουρκίας σήμερα, θα λέγαμε ότι είναι μια γεωπολιτική επιχωμάτωση της θάλασσας, διχοτομώντας το Αιγαίο στον 25<sup>ο</sup> μεσημβρινό και την Ανατολική Μεσόγειο από τον 28<sup>ο</sup>-32<sup>ο</sup> μεσημβρινό, διεκδικώντας έτσι το μισό Αιγαίο και την μισή Ανατολική Μεσόγειο, διαπράττοντας το απόλυτο νομικό παράδοξο και παράνομο, δηλαδή αγνοώντας τα υφιστάμενα σε αυτή την περιοχή νησιά και νησιωτικά κράτη (Κύπρος), στα οποία αυθαίρετα αναγνωρίζει μόνο χωρικά ύδατα και όχι υφαλοκρηπίδα ή ΑΟΖ. Με αυτόν τον τρόπο, επιδιώκεται φυσικά ο πλήρης έλεγχος της Κύπρου και η συνεκμετάλλευση των υδρογονανθράκων της Ανατολικής Μεσογείου και του Αιγαίου με τις κυρίαρχες και με νόμιμα δικαιώματα χώρες, όπως η Ελλάδα και η Κύπρος.

Οι εξελίξεις με την Λιβύη και οι ανυπόστατες υπογραφείσες συμφωνίες – μνημόνια με την αναγνωρισμένη «κυβέρνηση-μόρφωμα» της Τρίπολης, αποτελούν την αρχή της υλοποίησης εν τω πεδίω και εν τη πράξει της Γαλάζιας Πατρίδας και θα είναι το πιο σημαντικό τεστ για τον Σουλτάνο και την Τουρκία. Τυχόν υλοποίηση έστω και μέρους των συμφωνηθέντων, θα αποτελέσει το έναυσμα για τις υπόλοιπες διεκδικήσεις της τουρκικής ιμπεριαλιστικής Γαλάζιας Πατρίδας και του

Τουρκικού Ζωτικού Χώρου (Lebensraum) στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο.

Και για όσοι ακόμη εδώ στην Ελλάδα είναι δύσπιστοι, ή διακατέχονται δυστυχώς από Μιθριδατισμό θα παραθέσω, όπως αναφέρθηκε σε άρθρο στον Τουρκικό τύπο, την σημαντική αποκάλυψη για τον Εθνικό Όρκο του Γιαλτσίν Κοτσάκ, παλαιού βουλευτή του Κόμματος της Μητέρας Πατρίδας του Τουργκούτ Οζάλ, ότι ο Μουσταφά Κεμάλ είχε αφήσει μυστική διαθήκη. Αναφερόμενος ο Κοτζάκ στο θέμα είπε:

*«Ο Ατατούρκ είχε πει τα εξής στον Αμερικανό στρατηγό Mac Arthur, σε συνομιλία που είχε μαζί του το 1937: Αν μου το επιτρέψει ο Θεός κατά τη διάρκεια της ζωής μου, θα ξαναπάρω πίσω τη Μοσούλη, το Κιρκούκ και τα νησιά. Θα προσαρτήσω και θα κάνω μέρος της Τουρκικής επικράτειας την Θεσσαλονίκη και την Δυτική Θράκη». Αυτή είναι η διαθήκη του Κεμάλ, που προσπαθεί να υλοποιήσει ο Ερντογάν.*

Ο Ετζεβίτ με τη σειρά του, μεταβίβασε αυτήν την διαθήκη στον Πρόεδρο Αχμέτ Νετζιτέτ Σεζέρ. Ο Ετζεβίτ είχε πει στον Σεζέρ: *«Εγώ μόλις βρήκα κατάλληλες συνθήκες, πήρα την Κύπρο».*

Στη συνέχεια, το άρθρο αναφέρεται στον Τουργκούτ Οζάλ, ο οποίος επιχείρησε να κάνει πράξη τη διαθήκη, το 1991, όταν δέχτηκε πρόταση των Αμερικανών να συμμετέχει η Τουρκία στην επιχείρηση «Καταιγίδα της Ερήμου», με αντάλλαγμα τη Μοσούλη.

Τότε, μπροστά στην επιμονή του Οζάλ, παραιτήθηκε ο αρχηγός ΓΕΕΘΑ, Νετζίπ Τορουμτάι, με αποτέλεσμα να μην πραγματοποιηθεί το όνειρο του Οζάλ, ο οποίος έλεγε: *«Αν συμμετάσχουμε στην επιχείρηση, θα*

*βάλουμε ένα και θα πάρουμε τρία.» (Σάββας Καλεντερίδης, άρθρο του 2016, στο <http://infognomonpolitics.blogspot.com>.)*

## **Επίμετρον**

Τα γεγονότα είναι πραγματικά και δεν επιδέχονται αμφισβήτησης. Δυστυχώς, στην πατρίδα υπάρχει μια πολιτική ελίτ, που συνεχίζοντας την εθνοκτόνα πολιτική του κατευνασμού, λόγω φοβίας και πολιτικής ανανδρίας, αποπροσανατολίζει τον Ελληνικό λαό με ανεφάρμοστες ηττοπαθείς και ενδοτικές λύσεις του τύπου «επώδυνες αλλά αναγκαίες υποχωρήσεις», προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για την επίλυση των διαφορών μας με την Τουρκία, ξεχνώντας να ενημερώσουν τον Ελληνικό λαό, ότι η Τουρκία δεν έχει αναγνωρίσει τη γενική δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου και δεν έχει υπογράψει την Συνθήκη για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS, 1982). Δεν αναφέρουν ότι η Τουρκία αμφισβητεί πολλά εθνικά μας θέματα, ενώ η Ελλάδα, το μόνο που αναγνωρίζει ως διαφορά μεταξύ των δύο κρατών, είναι η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας, τα οποία όλα αυτά θα τεθούν υπό την κρίση του Διεθνούς Δικαστηρίου. Δηλαδή σε απλά Ελληνικά, πως μπορεί το Διεθνές Δικαστήριο να κρίνει αν Ελληνικά νησιά, όπως Οινούσες, Παναγιά, Φαρμακονήσι κλπ, που κατοικούνται από Έλληνες, έχουν το δικαίωμα να αποφασίσουν που ανήκουν, στην Ελλάδα ή Τουρκία; Το σχέδιο της Τουρκίας, που «προωθεί» (ασυναίσθητα ή όχι δεν έχει σημασία) η εθνομηδενιστική (πολιτική, ακαδημαϊκή, δημοσιογραφική) ελίτ της χώρας μας, είναι ότι σε μια ώριμη και κρίσιμη φάση (π.χ. θερμό επεισόδιο), θα οδηγήσει την Ελλάδα στην τουρκική Προκρούστεια κλίνη διμερών «συνομιλιών», όπου θα τεθούν όλα τα θέματα (Γαλάζια Πατρίδα, Ελληνικά νησιά, Λοζάνη, Θράκη κλπ), θα μας επιβάλουν τους τουρκικούς όρους και θα κωδικοποιηθούν όλες οι τουρκικές επιδιώξεις,

με μια νέα «Συνθήκη» με αντάλλαγμα δήθεν τον «μη πόλεμο» και την «ειρηνική συνύπαρξη» των δύο λαών. Και κάποια που θα είναι δύσκολο να υπογραφούν στην νέα Συνθήκη θα τα νομιμοποιήσουν με μια προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο, ώστε να γίνει ευκολότερη η κατάποση απώλειας εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων από το νέο Ελληνικό προτεκτοράτο, από την κυρίαρχη πλέον Τουρκία. Και θα είναι εύκολο, αφού επί τόσες δεκαετίες, με την πολιτική κατευνασμού, την πολιτική και διπλωματική απραξία, την απαξίωση όσο και δαιμονοποίηση της στρατιωτικής ισχύος της χώρας, όπως η εγκληματική μείωση θητείας, η περικοπή στο 61% των αμυντικών δαπανών, η μείωση της διαθεσιμότητας κρίσιμων οπλικών συστημάτων, λόγω μη αγοράς ανταλλακτικών, η προβολή νυχθημερόν τουρκικών σήριαλ και η ύποπτη ενημέρωση καθημερινά από σύγχρονους «τουρκολάγνους σχολιαστές των δυνατοτήτων» της σύγχρονης Τουρκίας, έχουν προκαλέσει στους Έλληνες, πατριωτική και εθνική μετάλλαξη, προσβάλλοντάς τους με ανίατο Μιθριδατισμό και Σύνδρομο Στοκχόλμης. Τι πρέπει - έπρεπε να γίνει; Το έχουμε γράψει πολλές φορές. Νέα εθνική στρατηγική αποτροπής, (ή και ανάσχεσης) με κυρίαρχα στοιχεία τις αξιόπιστες συμμαχίες, την στρατιωτική ισχύ και την έξυπνη και επιθετική διπλωματία. Είναι εφικτό ακόμη και τώρα; Ναι, αν το πιστεύουμε και επισπεύσουμε. Και υπάρχουν πολλοί τρόποι, όχι απαραίτητα πολύ δαπανηροί. Αρκεί να υπάρχει η εθνική ομοψυχία (πολιτική και κοινωνική) και η αταλάντευτη πολιτική βούληση και εθνικό φρόνημα. Οι καιροί ου μενετοί.

«ὄτι δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται, δυνατὰ δὲ οἱ πρὸυχοντες πράσσουσι καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγγωροῦσιν». Θουκυδίδης (5.89).

\* Ο Ιωάννης Αθαν. Μπαλτζώης είναι αντιστράτηγος ε.α., πρώην Ακόλουθος Άμυνας στο Τελ Αβίβ, πρώην Αξιωματικός επιχειρήσεων της ECMM στον πόλεμο της Βοσνίας, Απόφοιτος Tactical Intelligence School (U.S. Army), με Μεταπτυχιακό (M.Sc.) στην Γεωπολιτική Ανάλυση, Γεωστρατηγική Σύνθεση και Σπουδές Άμυνας και Διεθνούς Δικαίου του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, μέλος του Δ.Σ. του Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ).

Δημοσιευμένο στις 31 Δεκεμβρίου 2019, στο <https://www.liberal.gr/politics/sunomilia-mioni-rappa-i-atzenta-tou-magaziou-kai-ta-polla-lefta-/308832>